

uvařit kašičku i pro včelí miminka, aby rychle rostla. Naučily se z vosku stavět plásty a z pylu a nektaru vyrábět med. Všechnu práci v úlu nakonec zvládla i Nešikulka. Nastal čas, kdy vylétnou z úlu ven a z mladušek se stanou včelky létavky.

Tak se přece dočkaly! Konečně jsou včelky létavky. Včera byly poprvé na stráži a hlídaly úl před nepřítelem. Stály na česně, rozhlížely se kolem sebe a kulily přitom udiveně veliké složené oči. První dny svého života od rána do večera pracovaly v maličkém úlu. Mladušky ven ani nevykourly, nedovedly si proto představit, jak to v přírodě vypadá. Velice je překvapilo, jak je louka kolem úlu velická.



Včelka Sedmikráska se tolik těšila, až poprvé vylétne ven, že se nemohla dočkat rána. Byla moc a moc zvědavá na rozkvetlou louku, o které jí tak často vyprávěla jejich starší a zkušenější kamarádka včelka Meduška. Bála se, aby v noci nezačalo pršet. Už nebyla malá, a tak věděla, že při dešti zůstane úl zavřený. Večer si našla klidné místo, zavřela oči a hned usnula. Ani nevěděla, kdy si k ní přisedla Nešikulka. Když se Sedmikráska ráno probudila, lekla se, že zaspala a Meduška jí s včelkami ulétla ven.

